

Všechny skladby hraje skupina Transit ve složení/ Personnel on all tracks:

Míki Volek
Vladimír Tomek
Oldřich Bartas
Ludi k Brož
Ivan Bouček
Jiří Janda
Luboš Mareda

- vocal, percussion
- bass guitar, vocal, leader
- guitar, vocal, harmonica
- piano, harmonica
- tenor saxophone
- saxophones, flute
- drums

Nahráno na koncertech/Recorded at :

Strahov klub 001 25. 8.1979 : 1,2,3,4,6,7,8,13,15,17,20
Aula VŠZ Suchdol 25. 6.1978 : 5,16,18,19,21
Strahov klub 007 22. 7.1977 : 9,14,22
Klub chemiků 11. 7.1977 : 10,11,23
Aula VŠZ Suchdol 31. 5.1979 : 12

Skladby 1-22 pocházejí ze soukromého archivu Vladimíra Tomka c)1998
Skladby pod č. 23 (Medley) pocházejí ze soukromého archivu Ferdinandeh Uhera c)1998
Recordings are from archives of Vladimír Tomek (1-22) and Ferdinand Uher (23).

Selected by Vladimír Tomek and Ferdinand Uher

Compiled By © Ferdinand Uher, 1998

Foreword © Vladimír Tomek, 1998

Sleevenote © Ferdinand Uher, 1998

History of Transit © Oldřich Bartas, 1998

Translation © Ladislav Šenkyřík, 1998

Cover © Vladimír Tomek, Ferdinand Uher, Aleš Plecer, 1998

Photos © Stanislav Tůma, 1978, © Ferdinand Uher, 1977, © Jan Krupaø, 1977

Artwork © Aleš Plecer, 1998

Arranged by Transit

Sound, remastering & editing © Vladimír Tomek, 1998

Sound assistant : Ferdinand Uher

Produced by Vladimír Tomek

©+® 1998 PRAG - DATA, 140 00 Praha 4, Jívenská 1271/5

MIKI VOLEK & TRANSIT

THE COMPLETE ROCK AND ROLL COLLECTION

V srpnu 1996 jsem po smutné poslední rozloučení s Miki Volkem potkal vodou přátel, muzikantu a známých ze starých dob. Když jsme pak seděli s Ferdinandem Uhrem a vzpomínali, pošla myšlenka na nahrávky z koncertů Transitu, které jsem tenkrát posídlil. Tehdy vznikla myšlenka je vydat. Zrodil se nápad a moji přátelé mi postupně pøesvì dělili, že je to nápad dobrý. Nakonec jsem se rozhodl nahrávky jako trvalou vzpomíinku na Mikiho zpracovat a publikovat. Byla to hezká práce.

Vladimír Tomek

Album zachycuje období spolupráce skupiny TRANSIT s nejlepším českým rock and rollovým zpívákem šedesátých až osmdesátých let MIKI VOLKEM.

Jedná se o živé nahrávky pocházející ze soukromého archivu, zpívané v angličtinì i češtinì, které zatím nebyly nikde zveřejnìny. Je to výbìr z koncertù uskuteèných v letech 1976-1980, vìtšinou v pražských klubech. Miki Volek zde v pùvodním aranžmá zpívá to nejlepší z rock and rollové klasiky a vodou dalších skladeb.

It was in August 1996, on the sad occasion of our last parting with Miki Volek that I met a number of friends, musicians and acquaintances from the days when he was singing. As we were thinking back over the past with Ferdinand Uher we also talked about some tapes I had recorded during concerts by the band Transit. It was then that the idea of publishing this material first arose and gradually my friends persuaded me that it was a good idea. At last I decided to adapt, compile and publish these tapes as a lasting memorial to Miki. It was a job that I greatly enjoyed.

Vladimír Tomek

This album captures the days of the collaboration between the band TRANSIT and the best Czech rock'n'roll singer from the sixties to the eighties, MIKI VOLEK.

Sung in English, these live recordings come from private collection and have never been published before. The selection was made from tracks recorded during concerts in 1976-1980, mostly in several Prague clubs. Miki Volek sings original arrangements of some of the best rock'n'roll classics as well as a number of other songs.

Rok 1974. Náhodný jam-session jazz rockové skupiny TRANSIT a krále českého rock and rollu MIKI VOLKA na palubì vltavského parníku. Neečekanì velký úspìch se stal impulsem ke spolupráci, která se zminila v trvalé spojení na vodou let. Transit s Miki Volkem pùsobil v letech 1974-1987, za vrcholné období lze považovat roky 1976-1980. Kapela rozšířila klasický rock and roll o prvky moderního rocku, blues a jazzu. Ve skupinì úèinkovali: Miki Volek (na titulní stranì v popøedí a dále za ním zleva) Ivan Bouèek, Luboš Mareda, Oldøich Bartas, Jiøí Janda, Ludi K Brož a kapelník Vladimír Tomek.

Transit rychle ovládl Prahu. Právì zde skupina získala neuvìtelné posluchaèské zázemí. Sví díely o tom bezradì jinì vyprodané vysokoškolské kluby (Strahov, Juridika, Klub chemikù, aula VŠZ,...), Dvojka na Vinohradech, Metro-Vagon na Národní tøídì, parníky, nespouèet vystoupení na plesech, další koncerty v Praze i mimo ni.

Nebylo se èemu divit: Muzikantské individuality, originální aranžmá, klasicky, typicky rock and rollový zvuk, nezamìnitelnì transitovský, hutný, plný nì èeho nedefinovatelného, nì èeho co posluchaèe již po páru taktech bezpeèenì strhlo do té správné rock and rollové nálady.

Tak pošel Mikiho comeback, jaký si urèitì pojal. Pamìtní šedesátých let a jeho hvízdne, poøímo raketové dráhy v CRAZY BOYS, GOLDEN STARS, OLYMPIKU, OLD STARS, SAMUELS Pete Kaplana a pozdìji v B-KOMPLEXu, mìli obdobné zážitky po vystoupeních TRANSITU. Napøíklad ve zcela zaplnì ných Riegrových sadech, kde atmosféra gradovala do rozmìrù, které se dají poøovnat k Volkovým zaèátkùm (Miki zde opìt záøíl za velkého aplausu diváku, znova padal a ležel na podiu, cely v koženém, ovièený øetì zy a s mnoha prsteny na rukou poèuvádì i tanecní kreace s dvojicí mikrofonù, apod.).

O.Bartas a M.Volek

V této době se Miki oženil a začal dálkově studovat filozofickou fakultu UK, prostě chytí druhý dech. Jeho žena Olina ho dokázala podporovat i jemně usmírovat. Přestože nakonec jejich vztah skončil rozvodem, pomáhala mu i v letech pozdějších.

V dosud publikovaných dokumentech o Mikinu životě a smrti je tato část jeho dráhy i života, zřejmě pro nedostatek materiálu, zmíněna jen okrajově. Myslím, že právě vydání tohoto alba vyplňuje tuto mezera o dobu transitovskou. Možná opomenutou, ale každopádně významnou a obohacující o ně co jiného a novějšího.

Ve zmíněné době byla studia pro Mikina, ostatně i jako v jiných dobách, prakticky uzavřená. Zachovaly se pouze soukromé amatérské nahrávky Vladimíra Tomka z několika koncertů Transitu a to v různé kvalitě. Po výběru toho hudební nejlepšího, byly jednotlivé skladby restaurovány s pomocí moderní počítačové technologie. Domnívám se, že se tato náročná práce vyplatila a podařilo se, aby celkový zvuk desky byl na velmi dobré úrovni.

Album výrazně rozšiřuje a doplňuje počet dosud známých i neznámých Mikina nahrávek a zachycuje ho ve výborné formě. Z hudebního hlediska se dle mého názoru řadí k tomu zdánlivému.

Na závěr musím pozdravit Mikina oblíbenou větou

Rock and Roll is here to stay

tedy volně přeloženo

Rock and Roll tu bude navždy!

Přeji dobrý poslech

Ferdinand Uher

MIKI VOLEK & TRANSIT

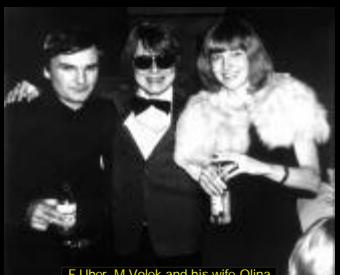

It was in 1974 that the jazz-rock band TRANSIT happened to meet the king of Czech rock'n'roll during a jam-session on the deck of a Vltava pleasure steamboat. The unexpected success of the show brought them together in a collaboration that lasted for many years. Miki Volek sang with Transit from 1974 until 1987 and the partnership was at its height in 1976-1980. The band reworked Miki's classic rock'n'roll repertoire, building in elements of contemporary rock, blues and jazz. Member of the group included Miki Volek (in front on the front cover) together with (from left to right) Ivan Bouček, Luboš Mareda, Oldřich Bartas, Jiří Janda, Luděk Brož and Vladimír Tomek.

In no time Transit became famous in Prague, where it gathered a solid base of followers. Its popularity was clear from the sold-out concerts in university clubs (Strahov, Juridika, the Chemists' Club, the VŠZ Hall...), in the Dvojka in Vinohrady, the Metro-Vagon on Národní Street, on pleasure steamboats, and at countless numbers of balls and other occasions, both in Prague and elsewhere.

It was not really surprising: they offered musical personalities, original arrangements, a typical rock'n'roll sound which at the same time distinctively belonged to Transit alone, a substantial sound full of something undefinable, something that could, in a few bars, give listeners the feeling of true rock'n'roll.

And it was Miki's comeback, just as he really wanted it. Those who remembered how he shot to fame in the sixties in bands called CRAZY BOYS, GOLDEN STARS, OLYMPIC, OLDESTARS, PETE

F.Uher, M.Volek and his wife Olina

KAPLAN'S SAMUELS, and later on in B-KOMPLEX, had much the same sensation during his concerts with TRANSIT. At sold-out concerts in the Rieger's Park where the atmosphere recalled the very earliest Volek performances, Miki once again received standing ovations as he rolled on the floor in a leather suit, strung with chains and his fingers full of rings, dancing with a pair of mikes, and so on.

V.Tomek and M.Volek

It was at this time that Miki got married and started to study at the Philosophical Faculty of Charles University, that he could be said to have started life anew. His wife Olina brought him the support he needed, as well as tactfully making him toe the line, and her help and support continued even after their marriage ended in divorce. Writings on Miki's life and death only make the most glancing references to this part of his career, probably due to a lack of information. I believe that this album fills this gap, giving us the feel of the Transit times. Those times may have been neglected but still have so much to offer.

Those were times - like other times as well - when studios remained closed to Míki. Private recordings of varying technical quality, made by Vladimír Tomek during a few Transit concerts, were all that was left. The selection for this album was made from a musical point of view and then the chosen tracks were restored with the help of modern computer technology. I believe that while this work was difficult it has been worthwhile and that the final sound is technically good.

This CD considerably widens the picture of Miki and adds a number of both well-known and unknown songs to the file of his releases, showing him as he was at the top of his form.

The best way to end seems to me to quote Miki's favourite phrase:
Rock and Roll is hereto stay!
Good listening!
Ferdinand Uher

Historie

Transit vznikl počátkem sedmdesátých let, jako typická studentská bigbeatová kapela, kterých bylo jen v Praze několik desítek. V té době jsme hráli zcela bez zábran všechno, co se nám líbilo, považujeme všechny (Deep Purple, Mayall, Santana atd.). Produkce se odehrávaly na tzv. "Odpoledních čajích" v kulturáku - sokolovně na Bílé Hoře, za konečnou tramvaje č. 22. S čajem to samozřejmě nemělo společného nic, hrál se tam bigbeat, což v centru Prahy šlo už jen výjimečně. Zletilí i nezletilí popijeli kofolu s rumem. Pro kapelu bylo podstatné to, že měla možnost pravidelně hrát před publikem až do ochraptí ní a puchýřů na prstech. Mohutně se jamovalo.

Později, zasaženi jazz-rockovou vlnou, jsme měli ambice dosáhnout určité instrumentální zdatnosti a hrát ve studentských klubech přejatou i vlastní, zcela současnoumuzyku. Zákonitě to přineslo obměnu hráče, ale někdy i chladnější a méně poeetické publikum.

Když jsme tehdy dostali nabídku doprovodit na parníku Mikitu Volkovi, nevyvolalo to žádné nadšení. Ačkoliv bylo Volkovi teprve jedenáctilet, považovali jsme ho za zapadlou hvízdu málem minulé generace. A vidiť jsme, že je téma o na dne, bez prostředků, bez angažmá a s mnoha problémy... Nicméně parník se málem potopil a kapitán musel občas vypínat proud, aby se jeho loď nepovrátila pod náporu divoce kopeckých pasažérů. Miki valhal jako ábel a my jsme hráli v transu.

Naše spolupráce pak trvala řadu let a ačkoliv se Transit později opět transformoval, aby hrál zase něco jiného (tentokrát kompletně vlastní tvorbu), etapa s Mikim byla rozhodně nejzajímavější.

Období spolupráce s Transitem se stalo paradoxně - vidět no v politickém, i společenském kontextu - i jedním ze šťastných a plodných období Mikitu života. Pravidelně a s ohlasem

O. Bartas, M. Volek a V. Tomek

vystupoval, měli zajímavé zaměstnání v Technickém muzeu, začal studovat na filosofické fakultě, oženil se, natočil svou první a poslední studiovou desku. Samozřejmě, byl vždy citlivou a komplikovanou osobností. Nicméně v době, kdy zpíval s Transitem měl elán, energii i originální humor...

Mi lásme stí stí, že jsme se s Miki Volkem potkali, že jsme s ním mohli hrát a zažít to skvělé dobrodružství - hrát rock and roll v době normalizace, v období příkazů, zakazu a politických smírnic o hudbě. Protože rock and roll není jen o Cadillacích, holkách a tancování. Pro nás byl hlavně o svobodě.

Oldrich Bartas

History of Transit

Transit first came into existence in the early seventies as a typical undergraduate "big-beat" band. At that time there were dozens of such bands just in Prague. We used to play everything we liked without any inhibitions, mostly pieces we borrowed from others (Deep Purple, John Mayall, Carlos Santana and so on). We performed at the so-called "Afternoon Tea Parties" in the cultural centre (the former Sokol Hall) on Bílá Hora, just behind the end station of the number 22 tram. They had nothing to do with tea, of course - but it was a place where big-beat, which was scarcely allowed in the city centre, could be played. Teenagers and many older people sipped their rum and kofola (a cheap Czech imitation of the very expensive and hard-to-get coke). For the band, the important thing was the chance to perform regularly in front of an audience and to play until the musicians were hoarse and their fingers were bleeding. Jams went on for hours.

Later on, carried away by the wave of jazz-rock, we tried to turn ourselves into better musicians and to play up-to-date music, our own and foreign, in student clubs. This meant changes in the membership of the group, as well as sometimes smaller and less enthusiastic audience.

When we got the offer to accompany Miki Volek in a pleasure steamboat performance it did not really arouse any great enthusiasm. Although he was then only

thirty-one, we regarded him as a long-forgotten star of a nearly bygone generation. We knew that Miki Volek was more or less down and out, without money or contracts but with quite a few problems... However, the steamboat almost sunk and the captain had to cut off the electricity more than once to stop his boat being overturned by the wildly dancing passengers. Miki roared like a devil and we played as if we were hypnotized. We went on playing together for several years and though Transit later underwent yet another transformation to play yet another style of music (this time completely original), that time with Miki was definitely the most interesting one we had.

The time when Miki played with Transit paradoxically became - viewed in the political and/or social context - one of the happiest and most fruitful periods in his life. He performed regularly and successfully, found an interesting job in the Museum of Technology, began to study at Charles University, got married, and recorded his first (and last) studio album. He was undoubtedly an oversensitive and very complex person, but during the time he sang with Transit he was full of vigour, energy and an original sense of humour...

We were lucky to meet Miki Volek, to have the opportunity to play with him and to share that great adventure of playing rock'n'roll in the difficult times of "normalization", in the period of orders, taboos and political guidelines on music. Because rock'n'roll is not only about cadillacs, girls and dancing - for us it was mostly about freedom.

Oldřich Bartas

P.S.

V Transitu se v průběhu let vystřídala řada hudebníků: (pouze Petr Jandík, Zdeněk Nižník a Ěestmír Potoček s Mikim nehráli).

In the course of its career a number of different musicians played with Transit (only Petr Jandík, Zdeněk Nižník and Ěestmír Potoček never performed with Miki):

Oldřich Bartas - kytara, zpěv, harmonika / guitar, vocal, harmonica
(Rush Hours, Transit, Hemenex, Blues Union, Jiří Šlupka Svírák, Lala, Wabi Daněk, Blues Open, Blues Messengers)

Vladimír Bezdík - klavír / piano
(Samuels, Transit, B-Komplex)

Ivan Bouček - tenor saxofon / tenor saxophone
(College Band, Transit)

Luděk Brož - klavír, harmonika / piano, harmonica
(Vodomilové, Transit, B-Komplex, Gram)

Jiří Čelikovský - soprán a tenor saxofon / soprano and tenor saxophones

Jiří Janda - tenor a soprán saxofon / tenor and soprano saxophones
(Sputnici, Ivan Mládek, Pavel Sedláček, Transit, Gram, Mefisto)

Petr Jandík - kytara / guitar

Ivo Kalvínský - bicí / drums

Jiří Kolman - kytara / guitar
(Transit, R.C.Folk, Erastus)

Luboš Mareš - bicí / drums
(Maya, Transit)

Jan Martínek - kytara / guitar
(Maya, Transit, Žlutý pes, Blues Union, Blues Open, Blues Messengers)

Stanislav Matoušek - bicí, zpěv / drums, vocal
(Vagabunds, The Undertakers, The Spacemen, Transit, Gram, Erastus, Forever Band)

Zdeněk Nižník - bicí / drums

Čestmír Potoček - el. varhany / electric organ

Šárka Šaarová - zpěv / vocal
(Transit, R.C.Folk)

Jan Šulc - el. klávesové nástroje / keyboards
(Transit, Hemenex, Žentour, Vítkovovo kvarteto)

Vladimír Tomek - basová kytara, zpěv / bass guitar, vocal
(The Centaur, The Spacemen, Transit, R.C.Folk, Erastus, Swing Club Praha)